

هزینه دنباله روی از جهانی سازی سرمایه بر دوش کارگران ایران

زینت میرهاشمی

هفتم تیر هشتاد و هفت

اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه و حمایت مردمی از آن در ماهی که گذشت همچنان تداوم داشت. شرایط کاری هزاران کارگر نیشکر هفت تپه، عدم دریافت ماهها مزد، ناامنی، بیکاری و بلا تکلیفی نماد چپاولگری دولت به عنوان کارفرمای بزرگ و نیز سرمایه داران دلال صفت و شرکای رانت خور آنان است. رانت خواران نفتی که در اثر افزایش بهای نفت این روزها فربه تر شده اند چشم انداز خراب تر شدن اوضاع اقتصادی را نوید میدهند. در حالی که کارگران و مزدبگیران در ایران شعار می دهند «ما گرسنه ایم، مزد و کار حق مسلم ماست» رژیم حاکم در راستای اهداف خود میلیاردها دلار هزینه تسلیحاتی حزب الله لبنان، حماس و گروههای وابسته به خود در عراق را می پردازد.

دلاری روزیکشنبه ۱۲ خرداد همزمان با سفر نوری المالکی به ایران، سخنگوی وزارت خارجه رژیم کمکهای چندمیلیارد رژیم به دولت مالکی را مورد تایید قرار داد. البته این گونه کمکها که رقم ناچیزی از آن برملا میشود علنی بوده و بخش اصلی ان پنهانی انجام می شود. همان بخشی که مردم ایران هزینه آن را پرداخت می کنند.

موج گرانی فزاینده در ایران همزمان با افزایش قیمت نفت خام، فقر و نابرابری را بیشتر کرده است. در مقابله با شرایط اسفبار اقتصادی، سیاستهای رژیم در جهت تخفیف بحران و کاهش تورم نیست.

بنا به آمارنهادهای حکومتی نرخ تورم روزه روزه افزایش مییابد. حقوق کارگران و مزدبگیران با میزان رشد نرخ تورم هیچ خوانایی نداشته و اندک اضافه مزد در رویارویی با نرخ تورم وضع معاشی کارگران را وخیم تر کرده است.

این روزها قطع آب، برق و گاز به مشکل مردم اضافه شده است. رژیمی که توانایی رساندن آب و برق به مردم را ندارد خود را بر شانه های مردمی فقیر سوار کرده تا با دستیابی به سلاح اتمی امنیت نظام را تامین کند. پایوران رژیم در برابر نارضایتی مردم مساله خشکسالی را مطرح کرده اند. اما در برابر این بحران راه حلی که ارائه می کنند هیچ مشکلی را حل نخواهد کرد بلکه جیبهای گشاد رانت خواران را پر خواهد کرد.

دولت نظامی امنیتی احمدی نژاد در روز ۲۱ خرداد لایحه ای برای برداشت ۴۵۰۰ میلیارد تومان از حساب ذخیره ارزی به مجلس ارائه کرد. این برداشت ظاهرا برای کمک به واردات کالا جهت مقابله با خشکسالی به قید دو فوریت به مجلس ارائه شد. این راه حل به مافیای واردات که در دست وابستگان حکومتی است خدمت می کند و به تولید داخلی هیچ کمکی نمی کند. در حقیقت سیاست واردات بی رویه و کاهش تعرفه های گمرکی، با وجود آن که ایران عضو سازمان جهانی تجارت نیست، به جهانی سازی لجام گسیخته لیبرالیسم جدید خدمت میکند. این خدمت به میزانی است که هیچ انگیزه ای برای رقابت در تولیدات داخلی برجای نمی گذارد.

واردات کالا بیشتر از همه آثار زیانبار خود را روی محصولات کشاورزی گذاشته است. یک نمونه این خسارت چنین است. در پایان سال ۸۴ واردات کشاورزی ۳ میلیارد و ۷۲۰ میلیون دلار بوده است در حالی که در سال ۸۷ این رقم به ۱۰ میلیارد دلار رسیده است. (سرمایه پنجشنبه ۲۳ خرداد) یعنی طی دو سال واردات کشاورزی افزایش ۶۸ درصدی داشته است.

کارشناسان اقتصادی پیش بینی کرده اند که این افزایش واردات به بالارفتن هر چه بیشتر قیمت مواد غذایی در ماههای آینده خواهد انجامید. از طرف دیگر تعرفه روی کالاهای وارداتی از ۱۳,۵ به ۱۰ درصد کاهش پیدا کرده است. آثار زیانبار رشد تورم زندگی کارگران و مزدبگیران را به تباهی کشیده است.

براساس گزارشهای منابع بین المللی ایران با نرخ تورم بالای ۲۰ درصد رتبه اول در خاورمیانه و رتبه پنجم را در جهان داراست. از میان ۲۰۰ کشوری که تورم آنها سنجیده شده است، ۱۷۵ کشور از ایران تورم کمتر دارند.

بنا بر داده های آماری بانک مرکزی ایران «شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری ایران در اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۷ نسبت به فروردین ماه ۱,۷ درصد افزایش داشته است.» همین گزارش میافزاید نرخ تورم در اردیبهشت ۸۷، نسبت به اردیبهشت ۸۶، نیز ۲۵,۳ درصد افزایش داشته است.» (همشهری ۲۰ خرداد ۸۷)

در پایان سال ۲۰۰۷ ایران در ردیف ۱۷۶ در بین ۱۸۰ کشور قرار گرفته و تنها ۴ کشور اریتره، میانمار و زیمبابوه از ایران تورم بیشتری دارند.» (اعتماد ۲ خرداد)

براساس گزارش روزنامه حکومتی جمهوری اسلامی ۲۰ خرداد ۸۷ «در رتبه بندی جهانی سهولت کسب و کار که همه ساله توسط بانک جهانی تهیه می شود اقتصاد کشورها برحسب ۱۰ شاخص رتبه بندی میشود که امسال ایران با سرفرت ۱۶ پله ای به رتبه ۱۳۵ تنزل یافته است.»

بر اساس گزارش سازمان بین المللی شفافیت که یک موسسه غیر دولتی آلمانی است دولت ایران را در ردیف کشورهای دارای فساد اقتصادی بالا شماره ۱۰ است. (منبع روزنامه اعتماد ۱۱ خرداد)

روز سه شنبه ۱۴ خرداد کنفرانس جهانی مبارزه با گرسنگی از طرف سازمان خوار و بار و کشاورزی سازمان ملل متحد (فائو) دررم بازگشایی شد. موضوع محوری این کنفرانس که سه روزه طول انجامید، بررسی و راهیافتها در برابر بحران کنونی مواد غذایی بود. در این کنفرانس نمایندگان ۱۹۱ کشور عضو (فائو) شرکت داشتند. احمدی نژاد در این کنفرانس شرکت کرد. عدم استقبال از وی و برخوردهای توهین آمیزی که با وی طی این کنفرانس شد، آنقدر برجسته بود که رسانه های حکومتی نتوانستند برآن چشم ببندند و به موضوعی درجنگ جناحی تبدیل شد. همزمان تظاهرات بزرگی علیه احمدی نژاد در رم برگزار شد.

دبیرکل سازمان ملل متحد بان کی مون، در رابطه با این بحران گفت: «گرسنگی، خشم، فروپاشی اجتماعی، بیماری و بحران اقتصادی به ارمغان می آورد.»

احمدی نژاد تصمیم داشت با حرفهای عوامفریبانه خود رهنمود به دیگران دهد و خود را مجری تغییر در جهان بداند، اما پذیرایی از او آنقدر توهین آمیز بود که وی مجبور شد سفرش را کوتاه کند و بازگردد.

درحالی که افزایش فقر و بیخانمانی از دستاوردهای سیاستهای رژیم است رئیس دولت پاسداران در رابطه با این موضوع اعلام کرد که: «جمهوری اسلامی ایران برای توزیع عادلانه و مناسب مواد غذایی در جهان راهکارها، پیشنهادها و برنامه های روشنی دارد.» یکی از راه حل های چشمگیر او در برابر فقر در ایران به آن در بالا اشاره شد. برداشت از ذخیره ارزی آنها نه در جهت کمک به تولید داخلی بلکه برای واردات کالا.

یکی از این راه حلها هم کمک مالی بی دریغ جمهوری اسلامی برای لابی سازی در کشورهای فقیر است.

سیاست خصوصی سازی که همانا سپردن مالکیت به وابستگان حکومتی، آقازاده ها و رانت خواران است باعث

ورشکستگی، رکود و بحران در صنایع داخلی شده است. یک نمونه آشکار آن تاثیر مخرب این گونه خصوصی سازی بر روی نیشکر هفت تپه و زندگی هزاران کارگر آن است.

رئیس سازمان خصوصی سازی رژیم در دعوای جناحی می گوید: «تبانی برای ارزان خریدن شرکتهای دولتی در بورس» وجود دارد. (روزنامه ایران، ارگان رسمی دولت، یکشنبه ۵ خرداد) این روزنامه از قول غلامرضا حیدری رئیس سازمان خصوصی سازی می نویسد: «برخی از کارگزاران بورس با تبانی یکدیگر به دنبال ارزان خری هستند». رسانه های دولتی درآمد ایران از صادرات گاز و نفت را حدود ۱۴۵ میلیارد دلار ارزیابی می کنند. اما این درآمد چگونه هزینه می شود و به جیب چه کسانی می رود؟ در حالی که در آمد ارزی از بهای نفت به بشکه ای ۱۳۵ دلار بی سابقه است اما وضعیت معیشتی مردم هر بیشتر خراب شده است.

روزنامه سرمایه در ۲ خرداد به رقم درآمد ارزی اشاره کرده و می نویسد: «درآمد ارزی حاصل از صدور نفت خام و فرآورده های پتروشیمی تنها در اردیبهشت ماه جاری بیش از ۱۰ میلیارد دلار محاسبه شده. که این درآمد فراتر از کل درآمد ارزی ایران در ۱۲ ماه سال ۱۳۷۷ خورشیدی است. همین روزنامه می نویسد که این درآمد ارزی «نه شادمانی مردم را بر می انگیزد و نه واکنش مثبت محافل کارشناسی را.»

این درآمد به فساد اقتصادی بیشتر کمک کرده است. در رابطه با گرانی برنج روزنامه همشهری اول خرداد نوشته است: «هنوز بهای برنج ایرانی قله های گرانی را فتح نکرده بود، که برخی محافل آگاه از لابیهای پنهانی خبر داده و گفته بودند «یکی از مسئولان وزارت بازرگانی از طریق تاسیس شرکتی خصوصی اقدام به واردات برنج خواهد کرد.» به نوشته همشهری دبیرکل خانه کشاورز گفته است: «رانتخوارانی در دستگاههای دولتی از اطلاعاتی بهره مند می شوند که دیگران از آن محرومند.»

وضعیت وخامتبار کارگران و تعرضی که به سطح زندگی و معیشت آنان صورت می گیرد، بدون واکنش نیست. در زیر به برخی از مهمترین حرکت های کارگران ایران پرداخته می شود.

زینت میرهاشمی

Zinat_mirhashemi@yahoo.fr

اول خرداد ۱۳۸۷